

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LXXXIX. De efficacitate omnium prædictorum modorum, & quas
causas non semper speratos fines consequantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

De efficacia omnium prædictorum modorum,
& quas ob causas non semper speratos fi-
nes consequantur.

Magnas esse vires *Modorum omnium*, quibus contra quos-
libet spiritus, Spirituumque, quas afferunt, molestias
repugnatur, ex dictis utique manifestum est. Sorti-
untur quoque suos, quos viuentes sperant, effectus, haud rarò. V-
trum verò *semper*? Hoc inquiramus. Nec ad solum, verùm etiam,
quibus *de causis*, ne semper consequantur, accidat, exponamus.

In priori opus est distinctione Spirituum. Neque enim hinc
eadem videtur esse bonorum, siue purgandorum ratio, & impio-
rum, atque in primis *Dæmonum*. Pro illis non *frustra*, à viuenti-
bus suscipiuntur pietatis officia. apud hos aliquando *parum* effici-
unt, quæ aliòquin per se efficaces sunt, rationes.

Prius ut dicamus, ipsæ nos inducunt molestiæ, ab *his Spiritibus*,
viuentibus allatæ. Cùm enim singulari *Dei* prouidentia, atque bo-
nitate fiat, ut ad viuos hi Spiritus redeant; & hoc ferè nomine sem-
per rediunt, ut viuorum subsidiis iuuentur, quis dubitabit adiu-
tum iri miseris, si quæ ipsi potius sustinere debent, in se viuentes
suscipiant? & Christianæ pietatis officiis pro ipsis, veluti vnus
corporis membra, satisfaciant?

Quocirca horum Spirituum quosdam ita certis locis esse affi-
xos, ut ad extremum iudicij diem, aut etiam ad aliquot secula ibi-
dem debeant expiari, & nullo possint viuentium subsidio iuuari,
vix credi potest. Quamuis enim quidam, ut quàm diutissimè cru-
cientur, meruerint; nulli tamen à Christi corpore exciderunt:
quapropter ut membra membrorum, ita mortui viuorum pos-
sunt opera iuuari, illi præsertim, qui locis, vbi expiantur, morta-
libus sunt molesti.

Apud *postiores*, damnatos inquam Spiritus, expurgandi loca
designatæ rationes, quandoque, fallunt. Nec nouum hoc. Etiam
Apostoli, quibus plena super *Dæmones* potestas fuit collata; pote-
state sua quandoque nihil profecerunt. de illis quidam, quod *filij*
desiderantem per ipsos consequi nequiverit, apud Dominum
conqueritur. *Marci 9*

Neque in presenti negotio hinc exempla desiderantur. Scimus
quædam loca nec post plurimas grauissimasque machinas potuisse

R. 2

expugna-

expugnari. Scimus quibusdam mortalibus perpetuum cum infestantibus Spiritibus fuisse bellum. Desperatae forsitan illi fuerunt salutis. fuerunt aliqui. sed quidam etiam integerrimorum morum, vitæ probatæ, & qui Deo, ob insignem virtutem, chari essent.

7. Sed quæ huius rei *Causa*? Non eadem apud damnatorum hominum Spiritus; & apud Dæmoniorum. Nec mirum, quia nec eodem modo utriusque rebus viventium inter sunt, ipsosque molestant. Inter sunt damnatorum hominum Spiritus inuiti & coacti. inter sunt Spiritus Dæmoniorum lubentes & spontanei. Quapropter illi, si possent, mox fugam capescerent, ad primam vim, vel Adiurationis vocem: hi si possent, discederent nunquam.
8. Hinc fit, ut non ex voluntate damnatorum hominum *Causæ* petendæ sint, cur adiurati loca infesta non deserant, & viventibus pacem permittant; sed illius, cuius imperio ipsi ad viuos coguntur redire. Contrà, quod Dæmones adiurati non cedant, hoc ex ipsorum, atque eius, cuius permissu vexant, voluntate pendeat.
9. Non cedunt adiurati damnatorum hominum Spiritus *semper* locis infestis; non pacem concedunt viuis. *Cur?* Quia non semper eosdem cedere vult Deus. Non cedunt, nec infestare desinunt *semper* adiurati Dæmones. *Cur?* Quia cedere recusant, nec ut cedant permittit Deus. Sola igitur *Dei voluntate* fit, quod affectus suos machinæ, quibus contra molestias infestantium Spirituum pugnatur, fines suos non consequantur apud damnatorum hominum Spiritus: *Dei & Dæmonum voluntate* fit, quod non consequantur apud Spiritus Dæmoniorum.
10. Et quæ *causæ* DEVM hinc possunt mouere? Duæ potissimum. Altera ex Spirituum infestantium culpa altera ex hominum, qui ipsorum molestias perpetuantur, delicto sumitur. Cum enim nunc viuorum delicta has molestias mereantur; nunc defunctorum Spiritus digni sint, ut contra suam voluntatem, ad maiorem ipsorum contumeliam, has inferant; quis non intelligit, etiam post legitimas machinas adhibitas, quibus alioqui tolli solent, easdem non oportere tolli; si nec viuorum hominum, nec defunctorum horum Spirituum peccata sint æquis molestiis vindicata?
11. Cæterum quod Dæmones iisdem machinis non semper vincuntur nec cedant; partim ex ipsorum pendet *voluntate*; partim ex *diuina prudentia* iustis rationibus. Quemadmodum ipsorum propria, & Dei voluntate fit, quod viventibus molesti sint, locaque infestent; ita ex Dei atque propria voluntate est, quod adiurati à molestiis non desistant.

Ipsi difficulter cedunt; quia malis atque miseris mortalium plurimum recreantur. quæ cum his molestiis crescant, quascunque possunt, malunt potius sustinere impressiones, quam aut loca, quæ infestant, deserere, aut hominibus, quos molestant, pacem concedere. 12.

At *diuina prouidentia* aliis rationibus mouetur. Ipsi vel *malum* eorum, qui molestias sustinent; vel *bonum*, quod ex molestia infestantium Spirituum tam hi, quam alij, possunt colligere, propositum est. Malum cedit ad vindictam peccatorum; bonum ad augmentum ferè coronæ immortalitatis & gloriæ. 13.

Vindex est *Deus scelerum*, & non futuro tantùm sæculo, ubi vindictæ proprius locus; verùm etiam in præsentia. Neque hîc vna ipsi ratio vindictæ suppetit; sed multiplex. Interquæ eas, illa quoque locum habet, qua per Dæmonum carnificinam pœnas scelerum exigit. Quòd si igitur per infestantes Spiritus scelera vindicare decreuit; à viuentibus quidem machinæ contra infestationes adhibebuntur; sed quæste optata illi minimè perfruentur, Deo hac Dæmonum carnificina mortalium delicta vindicante. 14.

Eoque minus machinæ hæc promouebunt, quòd *iustus* his rationibus peccata vindicabuntur. Iustissimè verò vindicari, cui dubium esse potest? Quamuis enim quæuis peccata, quibusuis suppliciis vindicare valeat; quædam tamen sunt, quæ vt per Dæmonum molestias vindicentur, magnæ rationes moueret. Vide cap. 17. huius Disputationis. 15.

Quod si peccata eorum, qui molestias sustinēt, causa non sunt, cur suos fines non velit consequi adhibitas machinas; nihilominus iniustitiæ redargui non debet *Deus Opt. Max.* Sæpe in mortales animaduertit, nullis ipsorum meritis exigentibus. quemadmodū, vt alios omittam, & suo exemplo, & sua oratione copiosissimè docet sanctissimus *Iob*, vir iustus & simplex, & diuino oraculo commendatus. 16.

Atque tam *bonum* egregium propositum est Deo, in primis quidem *illius*, in quem animaduertit; tum *aliorum*; qui huius exemplo instrui possunt. *Illius* quidem: quoniam vexati hæc ad cumulum cedit maioris gratiæ, & gloriæ: vt tacet, quod à peccato auocet, & Deo magis coniungat. *Aliorum* verò; quia hoc proborum exercitio ad mentem redeunt; de futura vita cogitant; à peccatis desistere discunt; colliguntque grauissimè aliquando in se, nisi resipiscant: 17.

spiciant, vindicanda delicta: quando etiam in amicos suos graui-
ter animaduertere Deum cognoscunt.

18. Adde dictis, aliquando nec malum eorum, qui in bestias su-
stinent, nec tam horum quàm aliorum, quod expectari potest
bonum, sed *Ministorum delicta*, qui Dæmones sedibus his proseri-
bere tentant, in causa esse, cur frustra hæc machinæ adhibeantur. Qui
in oppido Schiltach sibi molesto fuit, oppidumque tandem in-
cendit (de quo Thes. cap. 19.) Exorcismos contemnat; quod a Ex-
cistæ furti, sacrilegiique criminibus essent infames. (Vide Carda-
num lib. 19. de subtilitate) (Quemadmodum in rebus aliis; ita in hoc
et duo dæmoniorum Spiritus exigendi negotio, haud parum posi-
tum est in causis agentibus.

NOTATIO IN SEQUEN-

tia Cavita.

HActenus prosecuti sumus Modos, quibus Loca
per se infesta, ut vocauimus, secundo capite no-
stræ Disputationis, à Spirituum molestia & infesta-
tione liberari valeant: discutiendum in posterum erit,
quibus rationibus homines inuenimus, qui ubique suos
persequentes patiuntur Spiritus: Sed initio definien-
dum, Aliene hæc sint à prioribus illis modis. Sit igitur

CAP. LXXX.

*An iisdem rationibus, contra Spiritus, qui certos ho-
mines, ubicumque etiam degant, persequuntur,
agendum sit: quibus oppugnantur illi,
qui loca certa infestant.*

1. D propositam Questionem breuis est responsio. Quæri-
tur, An ad liberandos à molestiis homines, eos, qui ubiq;
pariuntur persequentes Spiritus, eadem rationes effica-
ces sint, atque sufficientes; quas plurimum valere in Locis
per se infestis hæcenus docuimus. Respondetur non sufficere. Ra-
tio in promptu est, quia longè alia illorum locorum, quàm horum
conatio. In per se infestis Spiritus sua quasi domicilia habent; &
locorum